

лацитѣ на мимозитѣ*). Тържествена тишина — като въ храмъ. Въздухътъ е толкова прозраченъ и тихъ, че лесно чувате летенето на нощната пеперуда и различавате шумоленето на бръмбаритѣ по сухата трева.

Дене въ такъвъ лѣсъ нѣма сѣнка, защото дърветата сж много рѣдки и растатъ не тъй както нашенскитѣ дървета: тѣхнитѣ листа повечето сж дълги, тѣсни и при това или стърчатъ нагоре или висятъ надолу.

Долу подъ дърветата растатъ разни треви, напѣстрени съ цвѣтя: това сж то австралийскитѣ ливади, изъ които намиратъ храна тревопаснитѣ животни. По-рано тукъ свободно се разхождали **кенгуро**, **ему**, а сега пасатъ голѣми стада овце, крави, коне, пренесени тукъ отъ европейцитѣ.

Тая трева не остава дълго време прѣсна и сочна; при тукашната засуха тя скоро затвърдява и посивява. Въ това време е опасно да се подпалва дори и най-малкото стрѣкче: сухата трева въ мигъ пламва като барутъ и огньтъ съ страшна бързина обхваща грамадно пространство.

Спомнете си само какъвъ пожаръ причинили дивацитѣ презъ времето, когато Кукъ посетилъ Австралия.

Най-добрата растителностъ се срѣща, разбира се, около водата: около рѣкитѣ и езерата съ прѣсна вода.

Изобщо трѣбва да се каже, че австралийскитѣ растения сж се приспособили отлично къмъ сухия климатъ на страната. И животни и човѣкъ навредъ се нагаждатъ къмъ условията, срѣдъ които трѣбва да живѣятъ, но това тѣхно приспособение не е тъй необходимо, както е необходимо за растенията, защото и животнитѣ и човѣкътъ могатъ да се мѣстятъ кждето желаятъ, а растенията завинаги сж приковани на едно мѣсто.

И както у насъ дърветата сж се приспособили къмъ нашия климатъ, къмъ нашитѣ четири годишни времена, така и австралийскитѣ дървета сж се приспособили къмъ тамошната засуха. Ние вече знаемъ, че въ Австралия дърветата мѣняватъ всѣка година не листата, а кората си, затова и виси постоянно по тѣхъ на голѣми кѣсове.

Листата на тукашнитѣ евкалипти и други дървета и храсти, които никога не падатъ, сж голѣми, твърди и сухи, сжщо като иглеститѣ листа на нашитѣ борове и елхи, и затова тѣ не изпаряватъ водата си.

Тия листа иматъ мѣтно-сивъ, а не ясно-зеленъ, цвѣтъ, както нашенскитѣ, защото сж облѣчени съ дебела и здрава кожа, която прѣчи на изпаряването на влагата отъ тѣхъ. Листата на нѣкои дървета сж покрити съ гъстъ пухъ, който сжщо ги предпазва отъ изпарение.

Тукъ растенията не губятъ време да образуватъ пжпки и листа. Всичкото време, додето е възможно, додето земята има макаръ и капка влага, тѣ използватъ, за да растатъ. Щомъ земята засъхне като тухла и се налука, растенията преставатъ

*) Особень видъ акации.